

УДК 378.046-021.68:364-051:004

DOI: [https://doi.org/10.33296/2707-0255-21\(41\)-12](https://doi.org/10.33296/2707-0255-21(41)-12)

МАХИНЯ Тетяна,

кандидат педагогічних наук, професор,
професор кафедри педагогіки,
адміністрування і спеціальної освіти
ННІМП ДЗВО «Університет менеджменту
освіти», м. Київ, Україна

ORCID ID : 0000-0003-4065-0465

E-mail: Zalcburg17@uem.edu.ua

УПРАВЛІННЯ САМООСВІТНЬОЮ ДІЯЛЬНІСТЮ МАГІСТРІВ СОЦІАЛЬНОЇ РОБОТИ В УМОВАХ ЦИФРОВОЇ ТРАНСФОРМАЦІЇ ОСВІТИ

Анотація. Стаття присвячена аналізу проблеми управління самоосвітньою діяльністю магістрів соціальної роботи в умовах цифрової трансформації освіти, що визначає потребу в адаптації до динамічних змін і використання цифрових інструментів для професійного зростання, а також формуванні здатності до навчання впродовж життя. Актуальність теми обґрунтовано вимогами професійних стандартів «Фахівець із соціальної роботи» та «Соціальний працівник», де самоосвіта визначена як ключова компетентність (Z.05), а також Стандартом вищої освіти за спеціальністю 231 «Соціальна робота» для здобувачів другого (магістерського) рівня освіти (2019 р.), що орієнтує на автономність здобувачів та інтеграцію цифрових технологій.

Метою статті є визначення управлінських механізмів супроводу самоосвітньої діяльності магістрів соціальної роботи та потенціалу цифрових освітніх інструментів. Самоосвітня діяльність розглядається як цілеспрямований і керований процес, що поєднує внутрішні (самоменеджмент) та зовнішні (інституційні) механізми, систематизовані за програмно-цільовим, організаційно-технологічним, мотиваційно-стимулюючим, контрольним-рефлексивним і адаптивним аспектами.

Узагальнено можливості інтеграції цифрових платформ соціальної роботи, фандрайзингових і краудфандингових сервісів, масових відкритих онлайн-курсів та технологій штучного інтелекту як інструментів керованої самоосвіти. Запропоновано матриці відповідності цих ресурсів результатам навчання магістрів соціальної роботи.

Зроблено висновок, що ефективне управління самоосвітньою діяльністю магістрів соціальної роботи ґрунтується на поєднанні інституційних механізмів, цифрових ресурсів і принципів академічної доброчесності, забезпечуючи сталий професійний розвиток фахівців у цифровому середовищі.

Ключові слова: самоосвіта, самоосвітня діяльність, управління самоосвітньою діяльністю, магістр, магістр соціальної роботи, заклад вищої освіти, цифрова трансформація, масові відкриті онлайн курси, цифрові освітні ресурси.

Вступ. Цифрова трансформація суспільства, зокрема цифровізація соціальних послуг, зумовлює вимоги до професійної діяльності соціальних працівників, що виходять за межі опанування окремих технологічних інструментів і передбачають розвиток здатності до постійного професійного самовдосконалення та своєчасної адаптації до динамічних змін соціального середовища. Зокрема, у стандартах для професій «Фахівець із соціальної роботи» та «Соціальний працівник» здатність до навчання, самоосвіти та постійного підвищення кваліфікації (Z.05) віднесено до ключових загальних компетентностей професії. Зазначені стандарти розглядають безперервне навчання як обов'язкову складову трудових функцій соціального працівника, що охоплює самоорганізацію та самоосвіту, регулярне підвищення кваліфікації, адаптацію до змін законодавства й соціальних технологій, а також готовність до навчання інших і поширення позитивного професійного досвіду [26], [27]. У цьому контексті підготовка магістрів соціальної роботи має бути орієнтована на формування стійкої потреби в навчанні впродовж життя як необхідної умови професійної спроможності фахівця. На управлінському рівні, що корелює з рівнем освіти магістра, фахівець має не лише підтримувати власний професійний розвиток, а й організовувати навчання персоналу, сприяти професійному зростанню колективу та формуванню позитивного іміджу професії.

У зв'язку з цим актуалізується потреба перегляду підходів до управління самоосвітньою діяльністю магістрів соціальної роботи. Підготовка майбутніх фахівців має бути зосереджена не стільки на засвоєнні окремих цифрових інструментів, скільки на формуванні здатності до навчання впродовж життя, опануванні цифрових ресурсів для безперервної освіти та організації ефективної

самоосвітньої діяльності. Таким чином, управління цим процесом постає стратегічним завданням сучасної вищої освіти, спрямованим на підготовку фахівців, здатних самостійно адаптуватися до майбутніх інновацій і забезпечувати якісне надання соціальних послуг у цифровому середовищі.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Проведений аналіз наукової літератури свідчить, що різні аспекти професійної підготовки магістрів соціальної роботи та неперервної освіти соціальних працівників України знайшли своє відображення у працях О. Кравченко та Н. Коляди (2021 р.) [12]; І. Савельчук (2021 р.) [29]; Ю. Ткачука (2023 р.) [35]; Г. Слосанської, С. Стельмах та І. Криницької (2022 р.) [32]; Д. Бирик та І. Савельчук (2022 р.) [30]; Н. Левченко (2023 р.) [14]; О. Лозинського (2023 р.) [15], Н. Максимовської (2025 р.) [16] та ін.

Широке коло питань, пов'язаних із цифровою трансформацією соціальної сфери та її впливом на професійну підготовку фахівців унаслідок цифровізації, впровадженні державних електронних платформ і сервісів, розвитку електронного врядування та нових форматів взаємодії між державою, громадою і отримувачами послуг, останнім часом знайшло відображення у працях В. Кирилюка, І. Рябокони та А. Кіндія (2023 р.) [11]; О. Білецького (2024 р.) [3]; М. Мальованого, Н. Бондаренко, І. Орлова та В. Заярної (2024 р.) [17]; Р. Барана, М. Романчукевич та Н. Борова (2025 р.) [2]; О. Дідківської (2025 р.) [8]. Науковці одноголосні у тому, що цифрові сервіси підвищують доступність і оперативність соціальної допомоги, водночас висуваючи нові вимоги до професійної підготовки соціальних працівників та оновлення професійних компетентностей у цифровому середовищі.

У низці праць наголошується на наявності бар'єрів, що ускладнюють реалізацію потенціалу цифровізації. «Соціальні працівники повинні бути готовими до використання цифрових інструментів, постійно вдосконалювати свої навички та забезпечувати етичне та безпечне використання цифрових

технологій у своїй роботі» (А. Попова, Н. Мацейко, 2023 р.) [25]. Особливу увагу дослідники приділяють проблемам цифрової інклюзії та доступності, підкреслюючи, що фахівець соціальної сфери має володіти не лише цифровими технологіями, а й ціннісними орієнтирами, спрямованими на недопущення посилення соціальної нерівності внаслідок цифрових перетворень (Г. Давиденко, 2023 р.) [7]. Ефективність цифрових інструментів соціальної роботи значною мірою залежить від готовності фахівця до самостійного опанування нових технологій, критичного осмислення їх можливостей і обмежень, а також здатності адаптувати цифрові рішення до потреб конкретних соціальних груп у тому числі людей третього віку (А. Каркач, Т. Семигіна, 2021 р.) [9]. У цьому контексті самоосвітня діяльність постає як ключовий механізм професійного розвитку соціального працівника в умовах швидких технологічних змін.

Широке коло питань управління самоосвітньою діяльністю магістрів знайшли своє відображення у працях науковців, які розглядають самоосвіту як цілеспрямований, керований і системно організований компонент підготовки здобувачів ЗВО. У дисертаційних роботах Т. Волошиної (2018 р.) [5], О. Гермак (2019 р.) [6], С. Касіянець (2017 р.) [10], О. Підгірного (2021) [24], О. Письменної (2025 р.) [22], обґрунтовано роль цифрових, інформаційно-комунікаційних, хмароорієнтованих і змішаних технологій як інструментів активізації самостійного та самоосвітнього навчання у процесі професійної підготовки. Автори сходяться на тому, що ефективність самоосвіти залежить від сформованості навичок самоорганізації, рефлексії, мотивації до безперервного навчання та наявності відповідного освітнього середовища. У працях Т. Махині обґрунтовано можливості інтеграції МВОК як інструменту керованої самоосвіти в магістратурі та підкреслено роль академічної доброчесності, самоорганізації та педагогічного супроводу (2020 р.) [18], а також визначено роль неформальної та інформальної освіти у безперервному опануванні нових цифрових технологій в умовах магістратури (2025 р.) [19], У праці Я. Півень (2024 р.) [23] самоосвіта

дедалі більше осмислюється як об'єкт управління, що потребує цілеспрямованих організаційних, цифрових і мотиваційних рішень. У контексті аналізу наукових джерел заслуговують на увагу результати дослідження Т. Хлебнікової (2020 р.), якою обґрунтовано критерії оцінювання якості умов організації самоосвітньої діяльності, представлені у формі кваліметричної моделі [36]. Запропонований підхід, попри його орієнтацію на педагога, може бути адаптований до сфери соціальної роботи.

Починаючи з 2022 року, наукові дослідження дедалі частіше зосереджуються на аналізі можливостей застосування штучного інтелекту (далі – ШІ) як інструменту підтримки освітнього процесу у вищій освіті, а також на визначенні його педагогічних, етичних і технологічних обмежень (В. Кремін, О. Спірін, С. Литвинова, Ю. О. Ляшенко, М. Мальований, О. Пінчук, О. Сокол; 2025 р.) [37] та застосування ШІ у соціальній сфері (Т. Семигіна, О. Карагодіна; 2025 р.) [31]. Фундаментальною для нашого дослідження є робота М. Adarkwah (2024 р.), у якій увага зосереджена на переосмисленні андрагогічної моделі М. Ноулза у практику освіти та навчання дорослих з урахуванням технологій ШІ [1].

Стрімка цифровізація соціальної сфери зумовлює потребу переосмислення змісту магістерської підготовки соціальних працівників з урахуванням сучасних тенденцій розвитку цифрових технологій. Водночас у наявних дослідженнях недостатньо розкрито проблеми цілеспрямованого управління самоосвітньою діяльністю магістрів соціальної роботи в умовах цифрової трансформації освіти, що поєднують можливості неформальної та інформальної освіти, що обумовлює актуальність нашого дослідження.

Формулювання цілей статті. Мета дослідження – визначити управлінські механізми супроводу самоосвітньої діяльності магістрів соціальної роботи в умовах цифрової трансформації освіти та потенціал цифрових освітніх інструментів.

Виклад основного матеріалу. Підготовка майбутніх магістрів соціальної роботи у закладах вищої освіти здійснюється за освітньо-професійними (далі – ОПП) чи освітньо-науковими (далі – ОНП) програмами, розробленими у відповідності із Стандартом вищої освіти за спеціальністю 231 Соціальна робота для другого (магістерського) рівня вищої освіти [28]. Саме цей документ закріпив оновлену компетентнісну модель, орієнтовану на результати навчання (далі – РК), яким визначено 18 спільних (РН.1.-РН.18) та по два специфічні результати окремо для ОПП (РК19, РК20) і ОНП (РН.19*, РН.20*) [28, с. 8-9]. Зазначені РН реалізують ціль магістерської підготовки як формування фахівців, здатних діяти в умовах невизначеності, здійснювати дослідницьку та інноваційну діяльність у соціальній сфері [28, с. 6]. Саме така спрямованість актуалізує потребу актуалізує потребу в перманентній самоосвітній діяльності майбутніх магістрів соціальної роботи. Рівень готовності до такої діяльності безпосередньо визначає здатність фахівця ефективно реалізовувати професійні та управлінські трудові функції, адаптуватися до змін нормативно-правового поля й опановувати нові соціальні та цифрові технології [26], [27].

У структурі освітнього процесу самоосвіта одночасно виступає як процес, так і результат автономного здобуття знань поза формальною системою [10], тоді як самоосвітня діяльність є системою цілеспрямованих дій (планування, вибір джерел, самоконтроль), спрямованих на досягнення мети самоосвіти [4].

До основних ознак самоосвітньої діяльності належать:

- самостійність у визначенні цілей, способів та темпу засвоєння матеріалу;
- суб'єктність (активне проєктування власного освітнього маршруту);
- ініціативність (перевага внутрішньої мотивації);
- систематичність (регулярність і безперервність);
- цілеспрямованість (орієнтація на конкретний результат);
- рефлексивність (самоаналіз та корекція методів навчання) [22, с. 30-31].

За цих умов самоосвітня діяльність набуває рис цілеспрямованого, керованого процесу, інтегрованого в ОПП чи ОНП. Це, своєю чергою, актуалізує проблему управління самоосвітньою діяльністю магістрів, за якого об'єкт управління (навчання) збігається із суб'єктом (самим магістрантом). Управлінські механізми такого процесу мають подвійну природу – як зовнішні (інституційні, з боку закладу вищої освіти), так і внутрішні (самоменеджмент і саморегуляція здобувача). Узагальнення внутрішніх та зовнішніх управлінських механізмів самоосвітньої діяльності магістрів подано у таблиці 1.

Таблиця 1

**Внутрішні та зовнішні управлінські механізми самоосвітньої діяльності
магістрів**

Функціональний механізм	Внутрішні механізми (самоменеджмент магістра)	Зовнішні механізми (інституційне управління ЗВО)
Програмно-цільовий	– проєктування індивідуальної освітньої траєкторії; – особисте цілепокладання; – усвідомлений вибір напрямів професійного розвитку	– формування структури ОПП/ОНП та змісту дисциплін; – консультативний супровід вибору дисциплін і тем досліджень
Організаційно-технологічний	– самостійна організація навчального часу; – участь у професійних спільнотах та мережах; – вибір цифрових ресурсів для самоосвіти	– впровадження LMS (Google Classroom), що дозволяє структурувати самостійну роботу; – підтримка цифрового освітнього середовища; – підтримка проєктного та кейс-орієнтованого навчання
Мотиваційно-стимулюючий	– внутрішня мотивація до професійного зростання та опанування Soft-skills; – формування власного E-portfolio; – орієнтація на кар'єрну траєкторію	– перезарахування результатів неформальної освіти (МВОК, конференцій, тренінгів) у межах тем освітніх компонент; – грантова та стипендіальна підтримка; – привселюдне визнання досягнень
Контрольно-рефлексивний	– самодіагностика й самоаудит результатів навчання; – ведення рефлексивного щоденника; – аналіз власних досягнень	– прозорі критерії оцінювання результатів навчання; – стимулювання взаємооцінювання; – оперативний зворотний зв'язок від викладача

Продовження табл. 1.

Адаптивний	– оперативна зміна стратегій самоосвіти; – самостійне опанування нових цифрових інструментів, зокрема ІІІ; – психологічна готовність до навчання в умовах невизначеності	– коучинг і менторство з боку викладача; – фасилітація індивідуальних освітніх маршрутів; – гнучке оновлення змісту освітніх компонентів
-------------------	--	--

Джерело: узагальнено автором на основі [4 – 6], [19 – 20], [22], [29], [35].

Таким чином, управління самоосвітньою діяльністю магістрів соціальної роботи доцільно розглядати як інтегративну систему зовнішніх та внутрішніх управлінських механізмів. Зовнішні механізми створюють нормативні, організаційні та технологічні умови для самоосвіти, тоді як внутрішні забезпечують суб'єктну активність магістранта, його здатність до самоменеджменту, рефлексії та адаптації. Їх узгоджене функціонування перетворює самоосвітню діяльність із індивідуальної ініціативи на керований і результативний компонент магістерської підготовки в умовах цифрової трансформації освіти.

У даному дослідженні зупинимося більш ґрунтовно на аналізі зовнішніх механізмів управління самоосвітньою діяльністю магістрів соціальної роботи. З огляду на те, що цифрові технології суттєво розширюють освітні можливості соціальних працівників, забезпечуючи доступ до онлайн-курсів, вебінарів, симуляцій і сучасних професійних практик, у таблиці 2 узагальнено цифрові платформи та сервіси, що доцільно інтегрувати у підготовку магістрів соціальної роботи.

Представлені цифрові платформи і сервіси становлять основу цифрової екосистеми соціальної роботи та можуть бути використані як практичні інструменти формування професійних, управлінських і цифрових компетентностей магістрів соціальної роботи в умовах цифрової трансформації освіти.

Таблиця 2.

**Цифрові платформи соціальної роботи та їх роль у підготовці
магістрів соціальної роботи**

Цифрова платформа	Основне призначення	Значення для підготовки магістрів соціальної роботи
Data.gov.ua	Єдиний державний вебпортал відкритих даних	Формування навичок аналізу соціальних даних, моніторингу соціально-економічних показників, обґрунтування управлінських і соціальних рішень
Ветеран PRO	Державні послуги для ветеранів, ветеранок та їхніх сімей	Підготовка до цифрового супроводу ветеранів, навігації клієнтів у системі соціальних і адміністративних послуг
Громадський бюджет (e-DEM)	Електронна участь громадян у розподілі коштів громади	Розвиток компетентностей громадянської участі, фасилітації соціальних ініціатив та проєктної діяльності
Електронний кабінет особи з інвалідністю	Доступ до соціальних сервісів для осіб з інвалідністю	Формування практичних навичок цифрової інклюзії та супроводу вразливих груп населення
ЄІССС	Єдина інформаційна система соціальної сфери	Ознайомлення з цифровими реєстрами, міжвідомчою взаємодією та кейс-менеджментом у соціальній роботі
єДопомога	Платформа координації державної, гуманітарної та волонтерської допомоги	Навчання роботі з кризовими цифровими сервісами, гуманітарною допомогою та міжсекторною взаємодією
Платформа допомоги врятованим	Підтримка осіб, постраждалих від війни	Розвиток компетентностей кризового втручання, перенаправлення та цифрової координації допомоги
Прихисток	Портал підтримки ВПО та пошуку житла/роботи	Підготовка до соціального супроводу внутрішньо переміщених осіб із використанням цифрових сервісів
EGAP	Електронне урядування, підзвітність влади та участь громади	Формування цифрової, управлінської та громадянської компетентностей; залучення громад до соціальних процесів
Соціальна громада	Інтегрована інформаційна система соціальних послуг на рівні громади	Ознайомлення з цифровими інструментами управління соціальними послугами на місцевому рівні
DIMOBІ (Цифрова інклюзія)	Мобільний застосунок для соціалізації та цифрового розвитку	Формування інклюзивної цифрової компетентності та роботи з клієнтами з низьким рівнем цифрової грамотності
Цифрові профілі громад	Інструмент комплексної характеристики та оцінювання рівня цифрового розвитку громад територіальних громад	Розвиток навичок стратегічного аналізу громади як середовища соціальної роботи

Джерело: узагальнено автором під час викладання освітніх компонент ОНП «Соціальна робота. Соціальна реабілітація» у межах курсу «Соціальні технології розвитку громад» [34] та «Організація та управління соціальними проєктами» [21].

© ГО «Школа адаптивного управління соціально-педагогічними системами»

© Полтавський національний педагогічний університет імені В. Г. Короленка

© Махія Т.

Окрему групу цифрових ресурсів у підготовці магістрів соціальної роботи, виокремлені нами під час викладання курсу «Організація та управління соціальними проектами» [21] становлять фандрайзингові та краудфандингові платформи (Таблиця 3).

Таблиця 3

Фандрайзингові та краудфандингові платформи як інструменти проєктної діяльності магістрів соціальної роботи

Платформа	Тип платформи	Освітній потенціал у підготовці магістрів
dobro.ua	Фандрайзинг	Формування навичок прозорого залучення ресурсів, підзвітності, комунікації з донорами
Спільнокошт	Краудфандинг	Навчання мобілізації громади, соціального підприємництва
Welfare.Green	Краудфандинг	Проектування соціальних і екологічних ініціатив у логіці сталого розвитку
GoFundMe	Міжнародний фандрайзинг	Ознайомлення з глобальними практиками допомоги та етичними стандартами
Kickstarter / Indiegogo	Краудфандинг	Розвиток навичок презентації соціальних інновацій і масштабування ідей

Джерело: узагальнено автором під час викладання освітніх компонент ОНП «Соціальна робота. Соціальна реабілітація» у межах курсу «Організація та управління соціальними проектами» [21].

На відміну від цифрових сервісів соціальних послуг, фандрайзингові та краудфандингові платформи орієнтовані не на адміністрування чи супровід клієнтів, а на мобілізацію фінансових і соціальних ресурсів для реалізації соціальних ініціатив. Їх інтеграція в освітній процес дозволяє формувати проєктне мислення, підприємливість, інноваційність та здатність до реалізації соціальних проєктів у громадах, що відповідає сучасним вимогам до професійної діяльності соціального працівника.

Окреслені цифрові платформи соціальної роботи створюють практичне середовище професійної діяльності майбутніх соціальних працівників і формують запит на постійне оновлення професійних компетентностей. Водночас ефективна реалізація потенціалу таких ресурсів неможлива без розвиненої

здатності магістрантів до автономного навчання, критичного осмислення інформації та систематичного професійного саморозвитку. У цьому контексті особливого значення набувають платформи масових відкритих онлайн-курсів (далі – МВОК), які виступають інструментом організованої, доступної та керованої самоосвітньої діяльності.

Серед різноманіття україномовних МВОК (Prometheus, EdEra, Відкритий університет майдану, Дія. Освіта тощо), досвід інтеграції яких в умовах магістратури детально описано в наших попередніх публікаціях [18 – 20], варто виділити безкоштовну онлайн-платформу для розвитку професійних компетентностей спеціалістів у сфері соціальної роботи BeProfi та платформу соціальної освіти Social Academy. Онлайн-курси цих платформ забезпечують цілеспрямоване формування результатів навчання магістрів соціальної роботи, орієнтованих на роботу з сім'ями, дітьми та громадами – РН. 10 – «аналізувати соціальний та індивідуальний контекст проблем особи, сім'ї, соціальної групи, громади, формулювати мету і завдання соціальної роботи, планувати втручання в складних і непередбачуваних обставинах відповідно до цінностей соціальної роботи» [28, с. 9]. Платформа Освітній хаб міста Києва EduHub інтегрується в освітньо-наукову програму «Соціальна робота» як ресурс наскрізного розвитку soft skills, управлінських і комунікативних результатів навчання. Використання матеріалів EduHub у межах окремих дисциплін та індивідуальних освітніх траєкторій сприяє формуванню автономності, професійної ідентичності, етичної відповідальності та готовності магістрів соціальної роботи до міжсекторальної взаємодії в умовах невизначеності [33].

У системі самоосвітньої діяльності магістрів соціальної роботи також варто виділити платформу онлайн-освіти зі сталого розвитку Impactorium, розділ «Кращі практики» якої містить добірку реальних кейсів корпоративної соціальної відповідальності і сталого розвитку, що були зібрані та опубліковані станом на 2020–2021 роки. Це короткі описи практичних ініціатив компаній та

організацій – від освітніх проєктів і громадських акцій до мобілізації ресурсів громад – які ілюструють, як Цілі сталого розвитку реалізуються на практиці (приклади кейсів із описом проблем, заходів і результатів) [13].

З огляду на значну роль МВОК як інструменту керованої самоосвітньої діяльності магістрів соціальної роботи, виникає потреба у систематизованому співвіднесенні змісту МВОК із результатами навчання, визначеними Стандартом вищої освіти за спеціальністю 231 «Соціальна робота» [28]. Таке зіставлення дозволяє обґрунтувати педагогічну доцільність інтеграції окремих онлайн-курсів і цифрових інструментів в освітні програми магістерського рівня.

У таблиці 4 подано узагальнена матриця відповідності РН [28] та МВОК/цифрових інструментів, що можуть бути використані у самоосвітній діяльності магістрів соціальної роботи.

Таблиця 4.

Матриця відповідності результатів навчання [28] та МВОК/цифрових інструментів, що можуть бути використані у самоосвітній діяльності магістрів соціальної роботи

Результат навчання (РК)	МВОК / цифровий інструмент	Обґрунтування покриття результату навчання у самоосвітній діяльності
РН. 1	МВОК з проєктного менеджменту (Prometheus, ВУМ), кейс-курси BeProfi	Формування здатності розв'язувати складні соціальні проблеми в умовах невизначеності через аналіз реальних кейсів
РН. 2	МВОК з критичного мислення, наукової комунікації (Prometheus)	Розвиток навичок критичного аналізу джерел і практик соціальної роботи
РН. 3.	МВОК англійською мовою (Coursera, Prometheus англомовні курси)	Використання іноземних джерел і професійна комунікація іноземною мовою
РН. 4	Social Academy, EdEra (курси з соціальної політики, прав людини)	Поглиблення теоретичного та міждисциплінарного розуміння соціальної роботи
РН. 5	МВОК з аналізу даних, Google Forms, Excel, Power BI, Mentimetr, Дія.Дослідження	Збір та кількісно-якісний аналіз емпіричних даних у соціальній сфері
РН. 6	Україномовні МВОК (Prometheus, ВУМ, Дія.Освіта,	Формування автономності та здатності до самоосвітньої діяльності

	BeProfi, Social Academy, EduHub), AI-асистенти	
РН. 7	Google Classroom, ЄІССС, «Соціальна громада»	Використання спеціалізованого програмного забезпечення для професійних завдань
РН. 8	Симуляційні курси, ІІІ-сценарії	Прийняття рішень у складних і непередбачуваних ситуаціях
РН. 9	Рефлексивні МВОК, Е-portfolio, ІІІ-щоденники	Реалізація рефлексивних практик і профілактика професійного вигорання
РН. 10	BeProfi, Social Academy, цифрові сервіси соціальної сфери	Аналіз соціального контексту та планування соціальних втручань
РН. 11	Zoom, групові МВОК, Google Calendar, Padlet	Організація міждисциплінарної та командної діяльності
РН. 12	МВОК з прав людини, цифрової інклюзії (EdEra, Impactorium)	Оцінювання соціальних наслідків політик і рішень
РН. 13	МВОК із соціального підприємництва, фандрайзингу (БУМ, Prometheus, Impactorium)	Розвиток ініціативності та генерації соціальних інновацій
РН. 14	МВОК з наукових досліджень (БУМ, Prometheus), MS Excel	Вибір і застосування методів кількісного та якісного аналізу
РН. 15	Курси з оцінки якості послуг, кваліметрично-факторні моделі	Розроблення критеріїв ефективності та управлінських рішень
РН. 16	МВОК з проєктного дизайну, Дія.Освіта «Громада 4.0», краудфандингові та фандрайзингові платформи	Розроблення соціальних проєктів на професійному рівні
РН. 17	Інструменти колаборації (Zoom, Canva, Padlet, Mentimeter), комунікаційні МВОК (cases.media, Prometheus, Дія.Освіта), спеціалізовані соціальні спільноти	Побудова професійних взаємин і переговорів
РН. 18	Курси з професійної етики, соціальної відповідальності, МВОК (EdEra – Інклюзивність та Громадянська освіта)	Формування професійної ідентичності та етичної поведінки
РН. 19	Краудфандингові платформи, МВОК з управління соціальними проєктами (БУМ. Дія.Освіта, cases.media)	Реалізація та апробація соціальних проєктів і технологій
РН. 19*	Google Scholar, наукові МВОК, AI-пошук,	Критичний пошук і оцінювання наукової інформації
РН. 20 / РН. 20*	МВОК з наукової комунікації (Prometheus), Open Access репозитарії, референс-менеджери (Grafati, Zotero, Mendeley), AI-інструменти	Узагальнення й оприлюднення результатів досліджень

Окремо варто відзначити можливості впровадження технологій ШІ у вищу освіту загалом [37] та підготовку фахівців із соціальної роботи зокрема [1], [31]. Конкретні приклади застосування технологій ШІ у підготовці фахівців із соціальної роботи за моделлю SAMR детально описані у дослідженні Т. Семигіною та О. Карагодіною [31] дозволяють переглянути роль інструментів ШІ як педагогічного підсилювача, що сприяє досягненню програмних РН у магістерській підготовці соціальних працівників до професійної діяльності в умовах цифрової трансформації соціальної сфери. Зокрема, на відміну від МВОК, які забезпечують структурований доступ до навчального контенту, інструменти ШІ виконують функцію індивідуалізованого супроводу, аналітичної підтримки та рефлексивного зворотного зв'язку, що є особливо важливим у контексті керованої самоосвітньої діяльності магістрів.

З огляду на це, у таблиці 5 нами узагальнено основні напрями використання технологій штучного інтелекту в підготовці магістрів соціальної роботи та співвіднести їх із освітніми завданнями й результатами навчання.

Таблиця 5.

Можливості використання технологій ШІ у підготовці магістрів соціальної роботи

Напрямок використання ШІ	Освітні функції	Значення для підготовки магістрів соціальної роботи
Моделювання соціальних кейсів і сценаріїв	Генерація складних ситуацій, симуляція альтернативних рішень	Формування здатності аналізувати складні соціальні ситуації, приймати рішення в умовах невизначеності, планувати втручання (РК1, РК8, РК10)
Аналітика та обробка соціальних даних	Аналіз великих масивів даних, виявлення закономірностей	Розвиток аналітичних компетентностей, умінь працювати з емпіричними даними та обґрунтовувати управлінські рішення (РК2, РК5, РК14)
Підтримка персоналізованого навчання	Адаптація завдань, рекомендації ресурсів, індивідуальні траєкторії	Підсилення автономності здобувачів, розвиток навичок самоосвіти та навчання впродовж життя (РК6, РК13)
Рефлексивний супровід і самодіагностика	Аналіз навчальної діяльності, формування зворотного зв'язку	Підтримка професійної рефлексії, усвідомлення цінностей соціальної роботи, профілактика професійного вигорання (РК9, РК18)

Продовження табл. 5.

Підтримка проєктної та дослідницької діяльності	Генерація ідей, структурування текстів, допомога в аналізі джерел	Формування навичок проєктування соціальних ініціатив, узагальнення та впровадження результатів досліджень (PK16, PK19, PK20*)
Комунікаційна та міждисциплінарна підтримка	Підготовка аргументів, сценаріїв комунікації, фасилітація обговорень	Розвиток навичок міжпрофесійної взаємодії, аргументації та публічної комунікації (PK11, PK17)

Таким чином, ІІІ виступає як інтегрований інструмент управління самоосвітньою діяльністю, що доповнює можливості МВОК і цифрових платформ соціальної сфери. Поєднання структурованого навчального контенту, практико-орієнтованих цифрових сервісів та інструментів ІІІ створює умови для переходу від фрагментарної самоосвіти до системної, керованої й результат-орієнтованої освітньої практики в магістратурі соціальної роботи.

Висновки. Перспективи подальших досліджень. Проведене дослідження підтверджує, що управління самоосвітньою діяльністю магістрів соціальної роботи в умовах цифрової трансформації освіти потребує системного підходу шляхом поєднання внутрішніх та зовнішніх управлінських механізмів, що поєднують можливості неформальної та інформальної освіти. Отримані результати дозволяють стверджувати, що ефективне управління самоосвітньою діяльністю магістрів соціальної роботи можливе за умови інституційної підтримки використання цифрових ресурсів, чіткого визначення їх ролі у досягненні програмних результатів навчання. Перспективними напрямками подальших досліджень є обґрунтування та розробка авторської багатокомпонентної моделі управління самоосвітньою діяльністю магістрів соціальної роботи, що забезпечуватиме цілеспрямовану інтеграцію цифрових ресурсів, МВОК та інструментів ІІІ у систему професійної підготовки.

Використані джерела

1. Adarkwah, M. A. (2024). GenAI-Infused Adult Learning in the Digital Era: A Conceptual Framework for Higher Education. *Adult Learning*, 36(3), 149-161. <https://doi.org/10.1177/10451595241271161>

2. Баран Р., Романчукевич М., Борин Н. (2025). Цифрові технології у соціальній роботі: світовий досвід і перспективи для України. *Ефективна економіка*. № 4. DOI : <https://doi.org/10.32702/2307-2105.2025.4.27>
3. Білецький О. П. (2024). Інтеграція цифрових технологій у соціальну роботу: виклики та перспективи. *Публічне управління та соціальна робота*. Том 1. С. 38-42. DOI : <https://doi.org/10.32782/3041-1319/2024-1-6>
4. Борисенко Н., Гриценко І., Денисенко В., Сидоренко Н. (2020). Формування навичок самоосвітньої діяльності студентів педагогічних факультетів в умовах дистанційної освіти. *Social Work and Education*. Vol. 7, № 3. Р. 325–337. DOI: DOI : <https://doi.org/10.25128/2520-6230.20.3.7>
5. Волошина Т. В. Використання гібридного хмароорієнтованого навчального середовища для формування самоосвітньої компетентності майбутніх фахівців з інформаційних технологій : дис. ... канд. пед. наук : 13.00.10. Київ, 2018. 230 с.
6. Гермак О. Л. Педагогічні умови застосування електронних освітніх ресурсів у професійній підготовці майбутніх електромонтерів: дис. ... канд. пед. наук: 13.00.04. Київ, 2019. 333 с.
7. Давиденко Г. Цифрова інклюзія та доступність: соціальна діджиталізація: монографія. Вінниця: ТВОРИ, 2023. 240 с.
8. Дідківська О. (2025). Цифровізація соціальних послуг в Україні: досвід європейських країн і необхідність людського чинника. *Економіка і управління*. Вип. 3 DOI : <https://doi.org/10.32782/2312-7872.3.2025.2>
9. Каркач А., Семігіна Т. (2021). Цифрові компетентності соціальних працівників як передумова готовності до навчання літніх людей. *Шлях науки: Міжнародний електронний науковий журнал*. 7(5), 5008-5018. DOI : <https://doi.org/10.22178/pos.70-2>
10. Касіянець С. Е. Формування самоосвітньої компетентності майбутніх економістів у процесі професійної підготовки: дис. ... канд. пед. наук: 13.00.04. Миколаїв, 2017. 283 с.
11. Кирилюк В., Рябоконь І., Кіндій А. (2023). Цифрові соціальні сервіси у менеджменті соціального забезпечення. *Актуальні проблеми економіки* № 7 (265), DOI : <https://doi.org/10.32752/1993-6788-2023-1-265-6-15>
12. Кравченко О., Коляда Н. (2021). Підготовка Phd здобувачів до управління науковими проєктами: з досвіду реалізації ОНП «Соціальна робота». *Соціальна робота та соціальна освіта*. № 2(7). DOI : [https://doi.org/10.31499/2618-0715.2\(7\).2021.244877](https://doi.org/10.31499/2618-0715.2(7).2021.244877)
13. Кращі практики: Платформа онлайн-освіти зі сталого розвитку Impactorium. URL : <https://impactorium.orghttps://impactorium.org/uk/krashhi-praktiki/>
14. Левченко Н. В. Підготовка майбутніх соціальних працівників до молодіжної роботи: теорія і практика : монографія. Київ : Компрінт, 2023. 429 с.

15. Лозинський О. (2023). Навчальні дисципліни соціально-психологічної тематики у підготовці соціальних працівників. *Публічне управління та соціальна робота*. Том 1. DOI : <https://doi.org/10.32782/3041-1319/2023-1-6>
16. Максимовська Н. О. (2024). Професійна підготовка майбутніх соціальних працівників в умовах сучасних викликів. *Науковий вісник Сіверщини. Серія: Освіта. Соціальні та поведінкові науки*. № 2 (13). С. 124-135. DOI : <https://doi.org/10.32755/sjeducation.2024.02.124>
17. Мальований М., Бондаренко Н., Орлов І., Заярна В. (2024). Цифрова трансформація сфери соціальних послуг в Україні. *Успіхи і досягнення у науці. Серія «Соціальні та поведінкові науки»*. № 9(9). DOI : [10.52058/3041-1254-2024-9\(9\)-1203-1216](https://doi.org/10.52058/3041-1254-2024-9(9)-1203-1216)
18. Махия Т. А. (2020). Інтеграція масових відкритих онлайн курсів у процес підготовки менеджерів освіти в умовах магістратури. *Адаптивне управління: теорія і практика. Серія «Педагогіка»* № 10 (19). DOI : [https://doi.org/10.33296/2707-0255-10\(19\)-17](https://doi.org/10.33296/2707-0255-10(19)-17)
19. Махия Т. А. (2025). Розвиток цифрової компетентності майбутніх фахівців в умовах формальної, неформальної та інформальної освіти. *Перспективи та інновації науки*. Випуск № 4(50). С. 657-674. DOI: [https://doi.org/10.52058/2786-4952-2025-4\(50\)-657-674](https://doi.org/10.52058/2786-4952-2025-4(50)-657-674)
20. Махия Т. Розвиток дослідницької компетентності майбутніх менеджерів освіти засобами цифрових технологій в умовах магістратури. *Адаптивне управління: теорія і практика. Серія Педагогіка*. 2024. № 18 (35). DOI : [https://doi.org/10.33296/2707-0255-18\(35\)-18](https://doi.org/10.33296/2707-0255-18(35)-18)
21. Організація та управління соціальними проектами: роб. навч. прогр. дисц. для здобувачів другого (магістерського) рівня вищої освіти галузі знань 23 «Соціальна робота» спеціальності 231 «Соціальна робота» освітньо-наукової програми «Соціальна робота. Соціальна реабілітація» / уклад. Т. А. Махия. Київ: ДЗВО «Університет менеджменту освіти».2024. 28 с. URL : <https://lib.iitta.gov.ua/id/eprint/744278>
22. Письменна О. М. Формування самоосвітньої компетентності студентів медичного коледжу засобами технологій змішаного навчання : дисертація на здобуття наукового ступеня доктора філософії зі спеціальності 015 Професійна освіта (цифрові технології) / наук. керівник - доктор педагогічних наук, професор О. О. Лаврентьєва ; Криворізький державний педагогічний університет. Кривий Ріг, 2025. 241 с.
23. Півень, Я. (2024). Педагогічні умови формування компетентності самостійного навчання у майбутніх бакалаврів економіки за допомогою технологій відкритого інформаційного освітнього середовища. *Адаптивне управління: теорія та практика. Серія Педагогіка* , 19 (37). [https://doi.org/10.33296/2707-0255-19\(37\)-21](https://doi.org/10.33296/2707-0255-19(37)-21)

24. Підгірний О.В. Формування самоосвітньої компетентності майбутніх учителів фізичної культури у процесі професійної підготовки : дис. ... канд. пед. наук : 13.00.04. Одеса, 2021. 255 с.

25. Попова А., Мацейко Н. (2023). Цифрові технології у роботі соціального працівника. *Цифрові технології у професійній діяльності : матеріали Всеукраїнської науково-практичної інтернет-конференції (12-13 травня 2023).* – Бердянськ. БДПУ, С. 125 – 131

26. Про затвердження професійного стандарту «Соціальний працівник»: наказ Міністерства соціальної політики України № 1049 від 04.07.2019 р. URL: <https://register.nqa.gov.ua/uploads/0/75-1049.pdf>

27. Про затвердження професійного стандарту «Фахівець із соціальної роботи»: наказ Міністерства розвитку економіки, торгівлі та сільського господарства України № 1179 від 20.06.2020 р. URL: <https://register.nqa.gov.ua/uploads/0/88-1179.pdf>

28. Про затвердження стандарту за спеціальністю 231 Соціальна робота для другого (магістерського) рівня вищої освіти: Наказ МОН України від 24.04.2019 р. № 556. URL : <https://mon.gov.ua/static-objects/mon/sites/1/vishcha-osvita/zatverdzeni%20standarty/2019/05/06/231-sotsialna-robota-magistr.pdf>

29. Савельчук І. (2021). Механізми підвищення якості підготовки соціальних працівників. *Соціальна робота та соціальна освіта*. Вип. 2(7) С. 232-239. DOI: [https://doi.org/10.31499/2618-0715.2\(7\).2021.244658](https://doi.org/10.31499/2618-0715.2(7).2021.244658)

30. Савельчук І., Бирик Д. (2022). Організація самостійної роботи студентів в умовах дистанційної освіти в галузі «Соціальна робота». *Науковий вісник Ужгородського національного університету : серія: Педагогіка. Соціальна робота* / гол. ред. О. Бартош. Ужгород : Говерла. Вип. 1 (50). С. 252–255

31. Семигіна Т., Карагодіна О. (2025). Штучний інтелект як виклик та ресурс для освіти у сфері соціальної роботи: огляд міжнародного досвіду. *Соціальна робота та соціальна освіта*. № 2(15). DOI : [https://doi.org/10.31499/2618-0715.2\(15\).2025.344788](https://doi.org/10.31499/2618-0715.2(15).2025.344788)

32. Слосанська, Г., Стельмах, С., Криницька, І. (2022). Підвищення кваліфікації фахівців з соціальної роботи та соціальних менеджерів: досвід реалізації сертифікатної програми у ЗВО «Український католицький університет». *Social Work and Education*, Vol. 9, No. 2. С. 226-244. DOI : <https://doi.org/10.25128/2520-6230.22.2.4>

33. Соціальний інноваційний проєкт «ОСВІТНІЙ ХАБ МІСТА КИЄВА» URL : <https://eduhub.in.ua/about>

34. Соціальні технології розвитку громади: роб. навч. прогр. дисц. для здобувачів другого (магістерського) рівня вищої освіти галузі знань 23 «Соціальна робота» спеціальності 231 «Соціальна робота» освітньо-наукової програми «Соціальна робота. Соціальна реабілітація» / уклад. Т. А. Махія. Київ: ДЗВО «Університет менеджменту освіти».2025. 27 с. URL : <https://lib.iitta.gov.ua/id/eprint/746571>

35. Ткачук Ю. (2023). Інноваційні методи розвитку soft skills у майбутніх соціальних працівників у закладі вищої освіти. *Ввічливість. Humanitas*, (4), С. 61–69. DOI: <https://doi.org/10.32782/humanitas/2023.4.9>

36. Хлебнікова Т. (2020). Самоосвіта як засіб розвитку професійної компетентності вчителя. *Адаптивне управління: теорія та практика. Серія Педагогіка*, 8 (15). DOI : [https://doi.org/10.33296/2707-0255-8\(15\)-17](https://doi.org/10.33296/2707-0255-8(15)-17)

37. Цифрова трансформація освіти: штучний інтелект у сучасному освітньому просторі : науково-аналітична доповідь / О.М. Спірін, О.І. Ляшенко, С. Г. Литвинова, Ю.І. Мальований, О.П. Пінчук, О.М. Сокол / за наук. ред. В. Г. Кременя. Київ: ІЦО НАПН України, 2025. 100с.

References

1. Adarkwah, M. A. (2024). GenAI-infused adult learning in the digital era: A conceptual framework for higher education. *Adult Learning*, 36(3), 149–161. <https://doi.org/10.1177/10451595241271161>

2. Baran, R., Romanchukevych, M., & Boryn, N. (2025). Digital technologies in social work: Global experience and prospects for Ukraine. *Efektivna ekonomika*, (4). <https://doi.org/10.32702/2307-2105.2025.4.27>

3. Biletskyi, O. P. (2024). Integration of digital technologies into social work: Challenges and prospects. *Publichne upravlinnia ta sotsialna robota*, 1, 38–42. <https://doi.org/10.32782/3041-1319/2024-1-6>

4. Borysenko, N., Hrytsenko, I., Denysenko, V., & Sydorenko, N. (2020). Formation of self-educational skills of students of pedagogical faculties in distance education. *Social Work and Education*, 7(3), 325–337. <https://doi.org/10.25128/2520-6230.20.3.7>

5. Voloshyna, T. V. (2018). Use of a hybrid cloud-oriented learning environment for the formation of self-educational competence of future IT specialists. (Doctoral dissertation). Kyiv. 230 p.

6. Hermak, O. L. (2019). *Pedahohichni umovy zastosuvannia elektronnykh osvitnikh resursiv u profesiinii pidhotovtsi maibutnikh elektromonteriv* [Pedagogical conditions for the use of electronic educational resources in vocational training of future electricians] (Doctoral dissertation). Kyiv. 333 p.

7. Davydenko, H. (2023). Digital inclusion and accessibility: Social digitalization. Tvory. 240 p.

8. Didkivska, O. (2025). Digitalization of social services in Ukraine: European experience and the need for a human factor. *Ekonomika i upravlinnia*, (3). <https://doi.org/10.32782/2312-7872.3.2025.2>

9. Karkach, A., & Semyhina, T. (2021). Social workers' digital competencies as a prerequisite of their readiness for education of elderly people. *Shliakh nauky*, 7(5), 5008–5018. <https://doi.org/10.22178/pos.70-2>

10. Kasiiants S. (2017). The formation of self-educational competence of future economists during the process of professional training. (Doctoral dissertation). Mykolaiv. 283 p.
11. Kyryliuk, V., Riabokon, I., & Kindii, A. (2023). Digital social services in social maintenance management. *Aktualni problemy ekonomiky*, (7), 6–15. <https://doi.org/10.32752/1993-6788-2023-1-265-6-15>
12. Kravchenko, O., & Koliada, N. (2021). Phd students' training for managing a research projects: from the experience of implementation of the educational and scientific program «Social work». *Sotsialna robota ta sotsialna osvita*, (2). [https://doi.org/10.31499/2618-0715.2\(7\).2021.244877](https://doi.org/10.31499/2618-0715.2(7).2021.244877)
13. Impactorium. (n.d.). Best practices: Online platform for sustainable development. URL : <https://impactorium.org/uk/krashhi-praktiki/>
14. Levchenko, N. V. (2023). Training future social workers for youth work: Theory and practice. Komprint. 2023. 429 p.
15. Lozynskyi, O. (2023). Educational disciplines of social and psychological subjects in the training of social workers. *Public Administration and Social Work*, 1. <https://doi.org/10.32782/3041-1319/2023-1-6>
16. Maksymovska, N. O. (2024). Professional training of future social workers under conditions of contemporary challenges. *Scientific Herald of Sivershchyna. Series: Education. Social and Behavioural Sciences*, (2), 124–135. <https://doi.org/10.32755/sjeducation.2024.02.124>
17. Malovanyi, M., Bondarenko, N., Orlov, I., & Zaiarna, V. (2024). Digital transformation of the social services sector in Ukraine. *Successes and Achievements in Science*, 9(9), 1203–1216. [https://doi.org/10.52058/3041-1254-2024-9\(9\)-1203-1216](https://doi.org/10.52058/3041-1254-2024-9(9)-1203-1216)
18. Makhynia, T. (2020). Integration of mass open online courses in the process of training education managers in the master's program. *Adaptive Management: Theory and Practice. Series Pedagogics*, 10(19). [https://doi.org/10.33296/2707-0255-10\(19\)-17](https://doi.org/10.33296/2707-0255-10(19)-17)
19. Makhynia, T. (2025). Development of digital competence of future specialists in the conditions of formal, non-formal and informal education. *Perspectives and Innovations of Science (Series «Psychology», Series «Pedagogy», Series «Medicine»)*. № 4(50). DOI: [https://doi.org/10.52058/2786-4952-2025-4\(50\)-657-674](https://doi.org/10.52058/2786-4952-2025-4(50)-657-674)
20. Makhynia, T. (2024). Development of research competence of future managers of education using digital technologies in the conditions of a master's degree. *Adaptive management: theory and practice. Series Pedagogy*, 18(35). DOI : [https://doi.org/10.33296/2707-0255-18\(35\)-18](https://doi.org/10.33296/2707-0255-18(35)-18)
21. Makhynia, T. A. (2024). Organization and management of social projects] (Working syllabus for master's students in Social Work, specialty 231. University of Educational Management. URL : <https://lib.iitta.gov.ua/id/eprint/744278>
22. Pysmenna, O. M. (2025). The formation of students' self-education competence in medical college by means of blended learning technologies – Qualifying

scientific work on the rights of the manuscript (Doctoral dissertation). Kryvyi Rih State Pedagogical University. 241 p.

23. Piven Ya. (2024). Pedagogical terms for the formation of self-directed learning competence in prospective bachelors of economics through technologies of the open information educational environment. *Adaptive Management: Theory and Practice. Series Pedagogics*, 19(37). [https://doi.org/10.33296/2707-0255-19\(37\)-21](https://doi.org/10.33296/2707-0255-19(37)-21)

24. Pidgirnyi, O. V. (2021). Formation of self-educational competence of future physical education teachers in professional training (Doctoral dissertation). Odesa. 255 p.

25. Popova, A., & Matseiko, N. (2023). Digital technologies in the work of a social worker. In *Tsyfrovi tekhnolohii u profesiinii diialnosti* (Proceedings of the All-Ukrainian scientific-practical online conference, May 12–13, 2023, pp. 125–131). Berdyansk State Pedagogical University.

26. Ministry of Social Policy of Ukraine. Professional standard «Social worker». (2019). (Order No. 1049, July 4, 2019). URL : <https://register.nqa.gov.ua/uploads/0/75-1049.pdf>

27. Ministry for Development of Economy, Trade and Agriculture of Ukraine. (2020). *Pro zatverdzhennia profesiinoho standartu "Fakhivets iz sotsialnoi roboty"* (Order No. 1179, June 20, 2020). <https://register.nqa.gov.ua/uploads/0/88-1179.pdf>

28. Ministry of Education and Science of Ukraine. (2019). *Pro zatverdzhennia standartu vyshchoi osvity za spetsialnistiu 231 "Sotsialna robota" dlia druhoho (mahisterskoho) rivnia vyshchoi osvity* (Order No. 556, April 24, 2019). <https://mon.gov.ua/static-objects/mon/sites/1/vishcha-osvita/zatverdzeni%20standarty/2019/05/06/231-sotsialna-robota-magistr.pdf>

29. Savelchuk, I. (2021). Mechanisms for improving the quality of social workers' training]. *Sotsialna robota ta sotsialna osvita*, 2(7), 232–239. [https://doi.org/10.31499/2618-0715.2\(7\).2021.244658](https://doi.org/10.31499/2618-0715.2(7).2021.244658)

30. Savelchuk, I., & Bybyk, D. (2022). Organization of students' independent work in distance education in social work. *Scientific Bulletin of Uzhhorod National University. Series: Pedagogy. Social Work*, 1(50), 252–255.

31. Semyhina, T., & Karahodina, O. (2025). Artificial intelligence as a challenge and a resource for education in social work: a review of international experience. *Social work and social education*, 2(15). [https://doi.org/10.31499/2618-0715.2\(15\).2025.344788](https://doi.org/10.31499/2618-0715.2(15).2025.344788)

32. Slozanska, H., Stelmakh, S., & Krynytska, I. (2022). Certification training of social workers and social managers: the experience of Ukrainian Catholic University. *Social Work and Education*, 9(2), 226–244. <https://doi.org/10.25128/2520-6230.22.2.4>

33. Educational Hub of the City of Kyiv. (n.d.). Social innovation project «Educational Hub of the City of Kyiv». <https://eduhub.in.ua/about>
34. Makhynia, T. A. (2025). Social technologies of community development] (Working syllabus for master's students in Social Work, specialty 231. University of Educational Management. URL : <https://lib.iitta.gov.ua/id/eprint/746571>
35. Tkachuk, Y. (2023). Innovative methods of soft skills development of future social workers in higher education institutions. *Vvichlyvist. Humanitas*. № 4. DOI : <https://doi.org/10.32782/humanitas/2023.4.9>
36. Khlebnikova, T. (2020). Self-education as a means of development of the professional competence of a teacher. *Adaptive Management: Theory and Practice. Series Pedagogics*. Vol. 8 № 15. DOI : [https://doi.org/10.33296/2707-0255-8\(15\)-17](https://doi.org/10.33296/2707-0255-8(15)-17)
37. Spirin, O. M., Liashenko, O. I., Lytvynova, S. H., Malovanyi, Y. I., Pinchuk, O. P., & Sokol, O. M. (2025). Digital transformation of education: Artificial intelligence in the contemporary educational space (V. H. Kremen, Ed.). Institute of Information Technologies and Learning Tools of the National Academy of Educational Sciences of Ukraine.

MAKHYNIA Tetiana,

Phd, professor

professor of department of pedagogy, administration and special education
State Higher Educational Institution «University of Education Management»
Kyiv, Ukraine

ORCID ID: 0000-0003-4065-0465

E-mail: Zalcburg17@uem.edu.ua

MANAGEMENT OF SELF-EDUCATIONAL ACTIVITY OF MASTER'S STUDENTS IN SOCIAL WORK UNDER CONDITIONS OF DIGITAL TRANSFORMATION OF EDUCATION

Abstract. The article analyzes the problem of managing the self-educational activity of master's students in social work in the context of the digital transformation of education, which necessitates adaptation to dynamic changes, the use of digital tools for professional development, and the formation of lifelong learning competence. The relevance of the topic is substantiated by the requirements of the professional standards «Social Work Specialist» and «Social Worker», which define self-education as a key competence (Z.05), as well as by the Higher Education Standard for specialty 231 «Social Work» for the second (master's) level of higher education (2019), which emphasizes learner autonomy and the integration of digital technologies.

The purpose of the article is to identify managerial mechanisms for supporting the self-educational activity of master's students in social work and to determine the potential of digital educational tools. Self-educational activity is conceptualized as a

purposeful and managed process that combines internal (self-management) and external (institutional) mechanisms, systematized across program-target, organizational-technological, motivational-stimulating, control-reflective, and adaptive dimensions.

The study summarizes the possibilities of integrating digital platforms for social work, fundraising and crowdfunding services, massive open online courses, and artificial intelligence technologies as instruments of guided self-education. Matrices aligning these resources with the learning outcomes of master's students in social work are proposed.

It is concluded that effective management of the self-educational activity of master's students in social work is based on the integration of institutional mechanisms, digital resources, and principles of academic integrity, ensuring sustainable professional development of specialists in a digital environment.

Keywords: self-education; self-educational activity; management of self-educational activity; master's student; master of social work; higher education institution; digital transformation; massive open online courses; digital educational resources.